

Republika Hrvatska
Općinski sud u Splitu
Gundulićeva 27
Split

Pr-1750/2023-20

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Splitu, po sutkinji tog suda Katici Bojčić Vidović, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužiteljice Merice Šerić, OIB: 50498396825, 21000 Split, Slobode 34, koju zastupa punomoćnica Martina Radić Šunjić, odvjetnica u Splitu, protiv tuženika Klinički bolnički centar Split, OIB:51401063283, 21000 Split, Spinčićeva 1, kojeg zastupa ravnatelj izv.prof.dr.sc. Krešimir Dolić, dr.med., a njega punomoćnici-odvjetnici iz Odvjetničkog društva Mihočević&Bajs d.o.o., Zagreb, Smičiklasova 18/III, radi isplate, nakon održane usmene i javne glavne rasprave zaključene 1. srpnja 2026. u nazočnosti tužiteljice, punomoćnice tužiteljice i zamjenika punomoćnika tuženika, dne 24. srpnja 2026.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se u cijelosti kao neosnovan tužbeni zahtjev, a koji glasi:

"I/ Dužan je tuženik u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe isplatiti tužitelju razliku manje isplaćene plaće i naknade plaće u ukupnom iznosu od 1.800,00 EUR-a bruto za razdoblje od 01.10.2018.g. do 30.09.2024.g., sa zakonskom kamatom koja na pojedini mjesečni iznos od po 25,00 EUR-a teče od 15. mjesecu za prethodni mjesec do isplate, koja se zakonska kamata na navedene iznose do 31.12.2022.g. obračunava po stopi u skladu s odredbom čl.29.st.2.ZOO-a (NN 35/05, 41/08, 78/15, 29/18, 126/21), a od 01.01.2023.g. pa nadalje po stopi iz izmijenjene odredbe (NN 114/22), te Uredbe o izmjeni ZOO-a (NN 156/22), i to po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na odnose iz trgovačkih ugovora i ugovora između trgovaca i osobe javnog prava na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za 8% poena, a u ostalim odnosima za 3% poena, osim u dijelu koji se odnosi na isplatu zateznih kamata na iznos poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak.

II/ Dužan je tuženik u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe isplati tužitelju parnični trošak na račun punomoćnika tužitelja odvjetnice Martine Radić Šunjić koji se kod OTP banke d.d. vodi pod brojem IBAN: HR7924070001100242568, sa kamatama koje teku

od donošenja prvostupanjske presude do isplate koja se na navedeni iznos obračunava po stopi iz izmijenjene odredbe čl.29.st.2.ZOO-a ("NN" 114/22), te Uredbe o izmjeni ZOO-a ("NN" 156/22), i to po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na odnose iz trgovačkih ugovora i ugovora između trgovca i osobe javnog prava na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za 8% poena, a u ostalim odnosima za 3% poena."

II. Nalaže se tužiteljici, u roku od 15 dana, naknaditi tuženiku parnični trošak u iznosu od 474,54 sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od 24. srpnja 2026. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi 1. srpnja te godine.

Obrazloženje

1. Tužiteljica je dne 15. studenoga 2023. podnijela ovom sudu tužbu protiv tuženika radi isplate. U tužbi se navodi kako je zaposlena kod tuženika na radnom mjestu zdravstveni djelatnik-viša medicinska sestra pri Klinici za psihijatriju te je obavljajući poslove svog radnog mjesta dužna nakon završetka svog radnog vremena ostati dodatnih 30 minuta kako bi obavila primopredaju službe, a što nije evidentirano niti isplaćeno od strane tuženika. Odlukom tuženika od 28.12.2022. utvrđeno je da se višak iznad mjesečnog fonda sati plaća kao prekovremeni rad pa prema tome tužiteljica ima pravo da joj se sati odrađeni prilikom primopredaje službe obračunaju i isplate kao prekovremeni rad. Prethodne činjenice imaju za posljedicu pogrešan obračun i isplatu svih naknada koje se utvrđuju kao prosjek prethodno isplaćenih plaća i to naknade plaće za vrijeme korištenja godišnjeg odmora i naknade plaće zbog privremene nesposobnosti za rad. Slijedom prednjeg, tužiteljica potražuje od tuženika isplatu razlike manje isplaćene plaće u bruto iznosu za razdoblje od 1.10.2018. do dana dostave podataka od strane tuženika, dakle, tužiteljica je postavila stupnjevitu tužbu, a po pribavi dokumentacije i nakon provedenog vještačenja određeno će postaviti tužbeni zahtjev (čl. 186.b. ZPP).

2. U odgovoru na tužbu od 1. veljače 2024. tuženik u cijelosti osporava osnovu i visinu tužbenog zahtjeva. Tuženik ističe kako niti jedan radnik ne ostaje svakog dana nakon isteka radnog vremena 30 minuta duže radi primopredaje službe pa tako ni tužiteljica, već poneki radnici, najčešće nakon dežurstva ili rada u turnusu, budu zaduženi za primopredaju službe i ostanu malo duže nakon isteka radnog vremena, nekada 5 minuta, nekada 30 minuta, maksimalno 30 minuta, a na tužiteljici je teret dokaza da je svaki dan od cca 1000 radnih dana u utuženih 5 godina bila zadužena za primopredaju i da je baš svaka primopredaja trajala 30 minuta. Nadalje, navodi kako je primopredaja pravno regulirana tek Dodatkom II Kolektivnog ugovora za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja koji je stupio na snagu 1. rujna 2019. pa je i iz tog razloga tužbeni zahtjev neosnovan za onaj dio tužbenog zahtjeva koji se odnosi na razdoblje prije 1. rujna 2019. Glede zahtjeva koji se odnosi na posebnu nagradu za obavljanje poslova vezanih za pružanje zdravstvene skrbi pacijentima oboljelima od bolesti COVID-19 ističe kako tužiteljica nikada nije obavljala poslove vezane za pružanje zdravstvene skrbi pacijentima oboljelima od bolesti COVID-19 u ustrojstvenim

jedinicama koje pružaju skrb oboljelima od bolesti covid-19 stoga, niti je dobila pisani nalog niti je na bilo koji drugi način upućena u Respiratorno-intenzivistički centar stoga nije ni stekla prava na isplatu posebne nagrade sukladno odluci o posebnoj nagradi za obavljanje poslova vezanih za pružanje zdravstvene skrbi oboljelima od bolesti covid-19 Vlade RH. Predlaže tužbeni zahtjev odbiti u cijelosti kao neosnovan.

3. Rješenjem ovog suda od 25. travnja 2025. pozvana je tužiteljica da postavi precizno, potpuno i određeno tužbeni zahtjev (čl. 186.b st.3. ZPP), s obzirom na to da tužiteljica u tužbi ni ne tvrdi da je tražila od tuženika potrebne podatke te da joj tuženik ne želi dati podatke potrebne za postavljanje određenog zahtjeva u smislu odredbe čl. 186.b ZPP-a.

4. Podneskom od 26. svibnja 2025. tužiteljica je postavila određeni tužbeni zahtjev na način da potražuje od tuženika na ime razlike manje isplaćene plaće i naknade plaće ukupan iznos od 1.800,00 eura bruto za razdoblje od 1. 10.2018. do 30. 9. 2024. sa zakonskom zateznom kamatom koja na pojedini mjesečni iznos od 19,00 eura teče od 15. u mjesecu za prethodni mjesec do isplate.

5. U podnesku od 11. ožujka 2026. tuženik ponovno navodi kako tužiteljica nikada nije obavljala poslove vezane za pružanje zdravstvene skrbi oboljelima od bolesti COVID-19 u ustrojstvenim jedinicama koje pružaju skrb oboljelima od bolesti covid-19 stoga, niti je dobila pisani nalog niti je na bilo koji drugi način upućena u Respiratorno-intenzivistički centar. Protivi se i točki I. petita tužbenog zahtjeva u kojoj tužitelj potražuje određeni iznos svaki mjesec od isplate na koji iznos potražuje i kamate od svakog 15. u mjesecu, jer se ne radi o iznosu koji dospijeva mjesečno. Glede potraživanja tužiteljice s osnova primopredaje ističe kako je vršenje primopredaje nakon isteka radnog vremena zapravo prekovremeni rad za koji je potreban nalog poslodavca, a budući da ovdje nije bilo naloga tuženika tužiteljici da svaki dan ostaje 30 minuta duže raditi prekovremeno, rad tužiteljice se ne može smatrati prekovremenim radom. Osim toga, tuženik je svojim radnicima nakon 1. 1. 2023. (pa tako i tužiteljici ako je vršila primopredaju) evidentirao i isplaćivao prekovremene sate ostvarene vršenjem primopredaje.

6. Tijekom postupka sud je proveo dokaze pregledom Odluke tuženika od 28. prosinca 2022., obračunske isprave za isplatu plaće za kolovoz 2019., zaključka s 26. sjednice Zajedničkog povjerenstva za tumačenje Kolektivnog ugovora za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja od 17. veljače 2023., Odluke Vlade Republike Hrvatske od 7. prosinca 2020., naloga tuženika o rasporedu na rad u Respiratorno-intenzivistički centar, odluke Ministarstva zdravstva od 19. ožujka 2020. i 21. prosinca 2020., odluke tuženika od 31. ožujka 2020., od 20. ožujka 2020., izvatka iz starog i novog Pravilnika tuženika o sadržaju i načinu vođenja evidencije o radnicima zaposlenim kod poslodavca, smjernice za liječenje oboljelih o koronavirusa bolesti 2019 (COVID-19) verzija 2 od 19. studenoga 2020., ugovora o radu od 1.12.2024., Pravilnika o radu, odluka tuženika o radnom vremenu Odjela, Zavoda, Klinika (str. 445-491 spisa), službene zabilješke od 17. 9. 2025., presude Vrhovnog suda Republike Hrvatske br. Rev-2993/2018 od 10. 3. 2020, odluke Ustavnog suda Republike Hrvatske br. U-III/400/2013 od 22. 2. 2017., odluke tuženika o rasporedu radnog vremena, izvoda iz Centralnog obračuna plaća (COP), saslušanjem svjedokinje Gordane Matković te saslušanjem tužiteljice kao parnične stranke, dok je sud odustao od izvođenja dokaza financijsko-knjigovodstvenim vještačenjem, jer se taj dokaz ukazuje suvišnim i

nepotrebnim, a doveo bi samo do odugovlačenja postupka i stvaranja bespotrebnih troškova pa je na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih zajedno, kao i na temelju rezultata cjelokupno provedenog postupka donio odluku kao u izreci iz sljedećih razloga.

7. Neprijeporno je između parničnih stranaka:

- da je tužiteljica zaposlenica tuženika na neodređeno vrijeme,
- da je radila na radnom mjestu medicinske sestre i to na Poliklinici za psihijatriju,
- da radi u jutarnjoj smjeni od 7:30 do 15:30 te u popodnevnoj od 13:00 do 21:00,
- da je epidemija bolesti Covid-19 proglašena 11. ožujka 2020. Odlukom Ministarstva zdravstva, s time da je prestanak epidemije proglašen Odlukom Predsjednika Vlade RH, koja je objavljena u Narodnim novinama broj 51/23 dana 12. svibnja 2023.;
- da je Vlada Republike Hrvatske 7. prosinca 2020. donijela Odluku o posebnoj nagradi radnicima u sustavu zdravstva koji obavljaju poslove vezane za pružanje zdravstvene skrbi pacijentima oboljelima od bolesti Covid-19 koja je objavljena u Narodnim novinama broj 136/20 od 9. prosinca 2020., s tim da je odluka stupila na snagu prvog dana od dana objave, odnosno 10. prosinca 2020., a ista je stavljena izvan snage Odlukom Vlade od 22. kolovoza 2024., a objavljena je u Narodnim novinama broj 99/24 i stupila je na snagu 23. kolovoza 2024.;
- da je Ministarstvo zdravstva 21. prosinca 2020. svim zdravstvenim ustanovama poslalo uputu iz koje proizlazi da će se u COP aplikaciji za potrebe evidentiranja rada zaposlenika koji pružaju skrb oboljelima od bolesti Covid-19 implementirati element 11064 posebna nagrada za rad s oboljelima te da će se obračunavati u iznosu od 10% od osnovne plaće radnika, a prilikom unosa u aplikaciju potrebno je evidentirati broj sati te će se prema broju sati automatski izračunati iznos nagrade;
- da je kod tuženika osnovana ustrojstvena jedinica koja pruža skrb oboljelima od bolesti Covid-19 – Respiratorno-intenzivistički centar smješten na Križinama odlukom tuženika od 20. 3. 2020.;
- da tužiteljica nije bila upućena za rad u posebnoj ustrojstvenoj jedinici niti joj je isplaćivana ikakva nagrada sukladno odluci Vlade Republike Hrvatske o posebnoj nagradi radnicima u sustavu zdravstva koji obavljaju poslove vezane za pružanje zdravstvene skrbi pacijentima oboljelima od bolesti Covid-19.

8. Prijeporna je između parničnih stranaka osnovanost tužbenog zahtjeva, odnosno je li tužiteljicu pripada pravo na isplatu razlike manje isplaćene plaće i naknade plaće po osnovu primopredaje službe za razdoblje od 1. 6. 2018. do 30. 9. 2024. te posebne nagrade za Covid za razdoblje od 1.11.2020. do 23. 8. 2023, a posljedično tim pravnim osnovama naknada za godišnji odmor i bolovanje, a time je prijeporna i visina tužbenog zahtjeva.

9. Ovaj sud smatra tužbeni zahtjev u cijelosti neosnovanim.

10. Predmet spora je zahtjev tužiteljice za isplatom razlike manje isplaćene plaće i naknade plaće u bruto iznosu za razdoblje od 1. rujna 2018. do 30. rujna 2024. s osnova primopredaje službe i s osnova isplate posebne nagrade za obavljanje poslova vezanih za pružanje zdravstvene skrbi oboljelima od bolesti Covid-19 te naknade za korištenje godišnjeg odmora i bolovanja, a što joj od strane tuženika nije plaćeno.

11. Tuženik prigovara promašenoj pasivnoj legitimaciji jer se tužiteljici plaća isplaćuje putem informacijskog sustava za centralizirani obračun plaća kojim upravlja tijelo državne uprave nadležno za službeničke odnose pa kako tuženik ne upravlja COP niti isplaćuje plaću tužiteljici, već to radi tijelo državne uprave, odnosno Republika Hrvatska to tuženik nije pasivno legitimiran u ovoj pravnoj stvari.

11.1. Prigovor promašene pasivne legitimacije istaknut od strane tuženika nije osnovan jer je poslodavac, ovdje tuženik pasivno legitimiran za neisplatu plaće i naknade plaće s kojim tužiteljica kao radnica ima sklopljen ugovor o radu.

12. Glede zahtjeva tužiteljice za isplatom razlike manje isplaćene plaće s osnova primopredaje službe, po ocjeni ovog suda isti je u cijelosti neosnovan.

13. Naime, Dodatak II. Kolektivnom ugovoru za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja (NN 92/2019) zaključen je 30. rujna 2019., a u primjeni je od 1. rujna 2019. (osim čl. 12. koji je u primjeni od 1. siječnja 2020.). Člankom 9. Dodatka II. izmijenjen je članak 28. KU/18 na način da se istome dodaju stavci 8. i 9. koji glase: „8. Primopredaja službe traje najviše 30 minuta prije završetka, odnosno najviše 30 minuta nakon početka radnog vremena i 9. Organizacijom rada određuje se osoba zadužena za obavljanje primopredaje službe.“

14. Dodatkom IV. Kolektivnom ugovoru za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja (NN 3/2023; dalje: Dodatak IV.) od 5. siječnja 2023. produljeno je razdoblje primjene KU/18, Dodatka I., Dodatka II. i Dodatka III. do 25. ožujka 2023.

15. Zaključkom broj 108. s 26. sjednice Zajedničkog povjerenstva za tumačenje Kolektivnog ugovora za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja održane 17. 2. 2023. navodi se kako primopredaja službe traje najviše 30 minuta prije završetka, odnosno 30 minuta nakon početka radnog vremena. Organizacijom rada određuje se osoba zadužena za obavljanje primopredaju službe. Poslodavac je zadužen za vođenje evidencije o radnom vremenu, odnosno prisutnosti radnika na radnom mjestu. Radniku zaduženom za primopredaju službe, vrijeme primopredaje službe smatra se radnim vremenom pri čemu vrijeme primopredaje službe, koje ne može biti duže od 30 minuta, mora biti evidentirano u evidenciji prisutnosti na radu. Ako temeljem takvog rada, radnik ostvari veći broj sati rada od redovnog mjesečnog fonda radnih sati, ti sati mu se obračunavaju kao prekovremeni rad.

15.1. Dakle, iz Zaključka br. 108 jasno proizlazi kako poslodavac određuje osobu koja je zadužena za obavljanje primopredaje službe, te da se vrijeme primopredaje službe smatra radnim vremenom koja mora biti evidentirana u evidenciji prisutnosti na radu.

16. Odredbom čl. 81. Zakona o radu (Narodne novine broj 93/14, 127/17, 98/19, 151/22; dalje: ZR) određeno je kako za vrijeme korištenja godišnjeg odmora radnik ima pravo na naknadu plaće u visini određenoj kolektivnim ugovorom, pravilnikom o radu ili ugovorom o radu u visini njegove prosječne mjesečne plaće u prethodna tri mjeseca.

17. Nadalje, Kolektivni ugovor za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja ("Narodne novine" br. 29/18, 16/19, 35/19, 78/19, 92/19, 56/20), koji je na snazi od 1.

ožujka 2018., u članku 34. navodi da radniku za vrijeme korištenja godišnjeg odmora pripada pravo na naknadu plaće za godišnji odmor u visini njegove prosječne mjesečne plaće u prethodna tri mjeseca, ako je to za njega povoljnije. I čl. 81. ZR.

18. Temeljni kolektivni ugovor za službenike i namještenike u javnim službama ("Narodne novine" br. 56/2022) u čl. 37. st.5. određuje kako se za vrijeme korištenja godišnjeg odmora zaposleniku isplaćuje naknada plaće u visini njegove prosječne mjesečne plaće ostvarene u tri mjeseca koja prethode mjesecu u kojem koristi godišnji odmor (uračunavajući sva primanja u novcu i naravi koja predstavljaju naknadu za rad) ili u visini kao da je radio u redovnom radnom vremenu, ovisno o tome što je za zaposlenika povoljnije; st. 6. pod ostvarenim plaćama u prethodna tri mjeseca smatraju se plaće ostvarene za rad u tri mjeseca koja prethode mjesecu korištenja godišnjeg odmora; st.7. ako je u prethodna tri mjeseca zaposlenik za dio razdoblja ili za cijelo razdoblje ostvario pravo na naknadu plaće, tada mu se za to vrijeme obračunava naknada plaće u visini kao da je radio u redovnom radnom vremenu i kao takva uračunava u prosjek iz stavka 5. ovoga članka.

18.1. Temeljni kolektivni ugovor za službenike i namještenike u javnim službama ("Narodne novine" br. 141/12, 24/17, 128/2017, 47/2018, 123/2019, 66/2020) u čl. 59., kasnije 58. regulira ako je zaposlenik odsutan s rada zbog bolovanja do 42 dana istom pripada naknada plaće u visini 85% od njegove plaće ostvarene u prethodna tri mjeseca neposredno prije nego je započelo bolovanje. Od 1. svibnja 2022. godine Temeljni kolektivni ugovor za službenike i namještenike u javnim službama ("Narodne novine" br. 56/2022) u čl. 57. navodi ako je zaposlenik odsutan s rada zbog bolovanja do 42 dana, pripada mu naknada plaće u visini 85% njegove plaće kao da je radio u redovnom radnom vremenu ili u visini 85% njegove prosječne mjesečne plaće ostvarene u tri mjeseca neposredno prije mjeseca u kojemu je započeto bolovanje (uračunavajući sva primanja u novcu i naravi koja predstavljaju naknadu za rad) ako je to povoljnije za zaposlenika, odnosno ako je u tri mjeseca koja prethode mjesecu u kojemu je započeto bolovanje zaposlenik za dio razdoblja ili za cijelo razdoblje ostvario pravo na naknadu plaće, tada mu se za to vrijeme obračunava naknada plaće u visini kao da je radio u redovnom radnom vremenu i kao takva se uračunava u prosjek.

19. Odlukom tuženika, Klasa: 113-01/22-01/151, Ur. broj: 2181-147-01/GB- 22-1 od 28.12.2022., koja stupa na snagu i primjenjuje se od 1. siječnja 2023., određeno je kako pod se izrazom primopredaja službe podrazumijeva međusobna komunikacija između liječnika i međusobna komunikacija između medicinskih sestara, a u svrhu predavanja informacija o pacijentima o kojima skrbe u službi dežurstva i turnusu. Primopredaju službe obavljaju liječnici i medicinske sestre koje izlaze iz dežurstva odnosno turnusa, a liječnike i medicinske sestre zadužene za primopredaju službe određuje voditelj odnosno glavna medicinska sestra ustrojstvene jedinice, te da primopredaja službe u ustrojstvenoj jedinici na bolničkom odjelu traje 20 minuta, a u jedinicama intenzivnog liječenja 30 minuta, kao i da se vrijeme primopredaje službe dodatno evidentira u evidenciji radnog vremena liječnika i medicinske sestre zadužene za primopredaju službe i zbraja se s ostalim satima odrađenog rada u tekućem mjesecu, a višak iznad mjesečnog fonda sati plaća se kao prekovremeni rad.

20. Dakle, primopredaja službe medicinskih sestara predstavlja komunikaciju koja se odvija između dviju smjena medicinskih sestara, a svrha primopredaje je da se

kolegicama koje preuzimaju službu predaju sve informacije o pacijentima o kojima one skrbe, stoga one sestre koje završavaju smjenu ostaju dulje na poslu i to se vrijeme smatra radnim vremenom i tim medicinskim sestrama pripada pravo na isplatu vremena provedenog u primopredaji službe koja se odvija izvan redovnog radnog vremena.

21. U konkretnom slučaju, nesumnjivo je utvrđeno da tužiteljica radi kod tuženika kao medicinska sestra na Poliklinici za psihijatriju, da radi jutarnju smjenu od 7:30 do 15:30 te popodnevnu smjenu od 13:00 do 21:00, a primopredaju službe obavljaju u 13:00 prije nego započne druga smjena u tijeku radnog vremena, tako da se u ovom slučaju ne može govoriti o primopredaji službe nakon završetka radnog vremena (iza 15:30).

20.1. Tužiteljica radi jutarnju smjenu i popodnevnu smjenu pa posao završava s njezinim radnim vremenom, kako proizlazi ne samo iz iskaza svjedokinje Gordane Matković (koja je iskazala kako tužiteljica radi jutarnju ili popodnevnu smjenu i te dvije smjene se preklapaju i u tom periodu preklapanja sestre vrše primopredaju, dakle za vrijeme radnog vremena), već i iz iskaza same tužiteljice (koja je iskazala kako primopredaju obavljaju u 13:00 prije nego započne druga smjena, usmeno primopredaju i traje oko pola sata do 45 minuta)

21.1. S obzirom na to da tužiteljica u utuženom razdoblju nije obavljala primopredaju službe (da je svaki dan nakon završetka svoje smjene prenosila kolegama podatke o pacijentima), a time i da je provela radno vrijeme u primopredaji nakon završetka svog redovnog radnog vremena u trajanju u prosjeku od 30 minuta, kao i da se ta primopredaja obavljala upravo svaki dan, to tužiteljica nema pravo na isplatu jer se primopredaja ne događa. Samo medicinskim sestrama koje zbog primopredaje službe ostanu dulje na poslu od svog redovnog radnog vremena tih 30 minuta duljeg rada mora se evidentirati i platiti kao prekovremeni rad. Naime, svaki rad izvan redovnog radnog vremena koji je nužan za funkcioniranje službe, a što je primopredaja pacijenata, mora biti plaćen, a što ovdje nije slučaj.

22. Slijedom prednjeg, tužiteljici ne pripada pravo na isplatu neisplaćene plaće vezano za odrađene sate u primopredaji službe za razdoblje od 1.10.2018. do 30.9.2024.

23. Glede zahtjeva tužiteljice za isplatom s osnova posebne nagrade za rad s oboljelima od Covid-19 i taj zahtjev je po ocjeni ovog suda neosnovan.

24. Tužiteljica smatra da ju pripada pravo na isplatu posebne nagrade za rad s oboljelima od Covid-19 bez obzira na činjenicu da nije bila raspoređena u Respiratorno-intenzivistički centar i da ima pravo na isplatu te nagrade za sve sate koje je odradila u utuženom razdoblju. Tuženik osporava pravo tužiteljice na isplatu posebne nagrade za rad s oboljelima od Covid-19 budući da tužiteljica nikada nije obavljala poslove vezane za pružanje zdravstvene skrbi pacijentima oboljelima od bolesti Covid-19

25. Odlukom Vlade RH o posebnoj nagradi radnicima u sustavu zdravstva koji obavljaju poslove vezane za pružanje zdravstvene skrbi pacijentima oboljelima od bolesti Covid-19 (Narodne novine broj: 136/20, dalje u tekstu Odluka o posebnoj nagradi) u čl. 1. stavak 2. propisano je da se posebna nagrada utvrđuje u iznosu od 10% od osnovne plaće radnika te se isplaćuje uz plaću. Čl. 2. Odluke određeno je da se posebna nagrada isplaćuje radniku za vrijeme koje je sukladno

rasporedu poslodavca/ravnatelja doma zdravlja proveo na obavljanju poslova u ustrojstvenim jedinicama/djelatnostima koje pružaju skrb oboljelima od bolesti Covid-19, s tim da se sredstva za provedbu osiguravaju prema čl. 4. u financijskom planu Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje, a za provedbu same odluke prema čl. 6. zadužen je ministar zdravstva.

26. U konkretnom slučaju tužiteljica tijekom postupka nije dokazala da je u utuženom razdoblju obavljala poslove vezane za pružanje zdravstvene skrbi oboljelima od Covid-19. Tvrdnje tužiteljice da je obavljajući poslove svog radnog mjesta pružala zdravstvenu skrb i pacijentima oboljelima od bolesti COVID-19 nisu ničim potkrjepljenje (tužiteljica nije pružila niti priložila dokaze na te okolnosti) već to proizlazi samo iz iskaza tužiteljice. Da je tužiteljica i dolazila u doticaj s oboljelima od Covid-19 ne znači da ima pravo na posebnu nagradu.

26.1. Rad tužiteljice na Poliklinici za psihijatriju nije bio vezan za rad s pacijentima oboljelim od Covid-a, a činjenica da se tužiteljica za vrijeme Covida susretala s Covid pozitivnim pacijentima mjerila temperaturu i slala ih po odjelima kako je iskazala sama tužiteljica (koja je iskazala da je za vrijeme covida radila dvije godine na ulazu u šator, mjerila temperaturu, slala pacijente po odjelima po odluci liječnika), a i svjedokinja Merica Šerić (koja je iskazala kako je tužiteljica za vrijeme covida radila u šatoru za trijažu ispred bolnice na Firulama dvije godine, da su svi vanjski pacijenti koji su dolazili u bolnicu trebali biti trijažirani, gledalo se imaju li temperaturu, kakvo im je opće stanje i potom ih se raspoređivalo na Polikliniku ili na Odjel ili na Hitni prijem ili ih se vraćalo kući), samim time ne dovodi do zaključka da je upravo tužiteljica pružala zdravstvenu skrb tim pacijentima.

26.2. Očito su se, ne samo u bolnici, već i drugdje svi susretali s covid pozitivnim pacijentima i moguće je da se i tužiteljica susretala s pozitivnim pacijentima na Poliklinici, dakle svi zdravstveni djelatnici (i liječnici i medicinske sestre) susretali su se s Covid pacijentima, ne samo tužiteljica, ali susret s takvim pacijentima ne znači i pružanje skrbi oboljelima od bolesti Covid-19. To što je bilo Covid pozitivnih pacijenata ne znači da su ti bolesnici, koji su bili pozitivni na corona virus, i oboljeli od Covida-19 i da im je bila potrebna zdravstvena skrb koju im je tužiteljica pružala.

27. Stoga, po mišljenju ovog suda tužiteljici ne pripada pravo na posebnu nagradu za obavljanje poslova vezanih za pružanje zdravstvene skrbi pacijentima oboljelima od bolesti Covid-19 radi čega se njezin zahtjev i u tom dijelu ukazuje neosnovanim.

28. Imajući u vidu prednje, valjalo je tužbeni zahtjev za isplatu razlike manje isplaćene plaće i naknade plaće u ukupnom iznosu od 1.800,00 eura (po osnovi primopredaje službe, po osnovu Covid dodatka te naknade za godišnji odmor i bolovanje s pripadajućim zateznim kamatama od dospijeća svakog pojedinog iznosa do isplate odbiti kao neosnovan i odlučiti kao u točki I izreke presude.

29. Odluka o troškovima postupka temelji se na odredbi čl. 154. st.1. i čl. 155. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 25/13 i 89/14, 80/19, 114/22 i 155/23; drugdje u tekstu ZPP-a) pa tuženiku, koji je u cijelosti uspio u sporu pripada, sukladno Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" br. 138/2023), VPS te priloženom popisu troška, pripada sljedeći trošak: za pristup na ročište od 1. 7. 2026. 200,00 eura, za

pristup ročištu za objavu presude 100,00 eura, uvećano za PDV u iznosu od 75,00 eura, te za sudsku pristojbu na tužbu u iznosu od 33,18 eura i sudsku pristojbu na presudu u iznosu od 66,36 eura, ukupno 474,54 eura. Na dosuđeni iznos tuženiku su dosuđene i zakonske zatezne kamate počevši od 24. srpnja 2026., kao dana presuđenja, do isplate, a kao u točki II. izreke presude. Tuženiku nije priznat trošak sastava podneska od 6. svibnja 2026. jer se radi o podnesku kojim tuženik samo ponavlja što je već i prije u podnescima navodio i što je već bilo detaljno obrazloženo u tim prethodnim podnescima tuženika i nije bilo potrebe za novim podneskom i ponavljanjem onoga što je već prije bilo navedeno.

U Splitu 24. srpnja 2026.

Sutkinja

Katica Bojčić Vidović

NAPUTAK O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ove presude dopuštena je žalba nadležnom Županijskom sudu u roku od 15 dana od dana primitka pisanog opravka iste. Žalba se podnosi putem ovog suda, u tri primjerka.

DNA:

- pun. tužiteljice
- pun. tuženika

Broj zapisa: **9-3088b-2cf71**

Kontrolni broj: **0d0d2-76d25-df936**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.